

Inhoudsopgave

Week 1	1
maandag 21 juli dag 1	1
dinsdag 22 juli, dag 2	2
woensdag 23 juli dag 3.....	3
donderdag 24 juli, dag 4.....	4
vrijdag 25 juli, dag 5	4
zaterdag 26 juli dag 6	4
zondag 27 juli dag 7	5
Week 2.....	5
maandag 28 juli dag 8.....	5
dinsdag 29 juli 2003 dag 9	6
woensdag 30 juli dag 10.....	6
donderdag 31 juli dag 11	6
vrijdag 1 augustus dag 12	7
zaterdag 2 augustus, dag 13.....	7
zondag 3 augustus dag 14.....	8
Week 3.....	9
maandag 4 augustus dag 15.....	9
dinsdag 5 augustus dag 16	9
woensdag 6 augustus, dag 17	9
donderdag 7 augustus, dag 18	10
vrijdag 8 augustus, dag 19	10
zaterdag 9 augustus dag 20.....	11
zondag 10 augustus dag 21	11

Week 1

maandag 21 juli dag 1

Na een voorspoedige incheck op Schiphol en de aanschaf van een fles duty free Whisky, zijn we met een Boeing757 van Icelandair vertrokken. “we” zijn Evert, Jan, Luis en Cees (ikzelf dus).

Mijn reisgenoten die ik dankzij deze site heb leren kennen en in de loop van de drie volgende weken echt heb leren kennen. Een Thuiszorg medewerker, twee IT-ers en een Landschapsarchitect. De drie kenden elkaar al langer, voor mij was het de eerste ervaring. Door het verslag heen wordt het duidelijk

dat we allen onze eigen afwijking hebben, maar een ding gemeen, dat we IJsland mooi vinden, voor een avontuur te porren en voldoende verdraagzaam om elkaars eigenaardigheden te accepteren.

Afijn, de reis. Ik zat bij het raampje en kon zodoende testen of de GPS ook in het vliegtuig werkte. Inderdaad, dat werkt! En hoe! Perfect werd snelheid, locatie en hoogte weergegeven. Als je denkt dat het stijgen is afgelopen, dan blijkt dat het nog een tijd doorgaat. Hoogst gemeten snelheid was 959 km/u en de vlieghoogte was 11km. Omdat Reykjavik in de data base staat van de E-trex, kon je ook de ETA aflezen en zag je de km's voorbij schieten. Leuk hoor zo'n speeltje.

Aangekomen op het vliegveld Keflavik ontstaat er een gevoel van: en nu? Onze horloges twee uur terug zetten, we hebben twee uur gewonnen. We wandelen de brede met vloerbedekking beklede gang uit, die meer aan een foyer van een theater doet denken, dan aan een aankomsthal van een internationaal vliegveld. Vervolgens lange rijen voor het geldwisselkantoor. Daar hadden we geen zin in en gokten op een pin automaat buiten. Zonder enige controle konden we de aankomsthal verlaten, om er volgens te ontdekken dat er meer waren die op de pinautomaat hadden gerekend.

Voor duizend ISK pp brengt de FlyBus ons naar de jeugdherberg, die ik voortaan maar correct StayOkay ga noemen. Dat was ons niet geheel duidelijk, want de bus doet dat in twee etappes: eerst naar het Loftedir Hotel, en vandaar uit kan er worden overgestapt op kleine busjes voor specifieke bestemmingen. Om kort te gaan tot aan de deur! De busreis naar Reykjavik is naargeestig, een grauw landschap in een miezerig weer en een temperatuur van 10 °C! Je moet wel sterk in je schoenen staan om te verdedigen dat dit een prachtig land is, zeker als je bedenkt dat het hartje zomer is.

De StayOkay van Reykjavik is een prima verzorgde gelegenheid: twee keukens met voldoende pannen en serviesgoed, bestek is wat minder, messen zijn er nauwelijks. Maar wel kookplaat, magnetron, koelkast en broodrooster. Andere voorzieningen :droogruimte, wasmachine, bagagekluis. Kenmerkend voor het warme water is de nadrukkelijke zwavellucht bij afwas en douches, kan geen kwaad maar er zijn prettiger geuren. Afval wordt gescheiden: aparte papier, GFT, glas, chemisch en plastic zakken. Mogelijkheid tot internetten: 200ISK per 15 min, tv, en recreatieruimte met schaakbord.

Naast het gebouw is de camping en even verderop het zwembad met warmwaterbaden van verschillende temperatuur, zoals je in meer plaatsen aantreft. Op loopafstand ook een supermarkt(1to11) met een goed assortiment. Het centrum kan je het best bereiken met bus 5 die elk half uur gaat.(220 ISK, ook een 8 rittenkaart voor 1500 ISK is een optie)

Jan heeft moeite om te schakelen van een drukke werkweek naar de 'rustige' vakantie en gaat vroeg naar bed. 's Avonds hebben we een korte wandeling gemaakt langs de haven waar we onze auto op het terrein van Eimskip zagen staan, klaar om afgehaald te worden. Een hele geruststelling, de auto is er!

dinsdag 22 juli, dag 2

Na een redelijke nachtrust om 7uur opgestaan en de sfeer geproefd van een ontwakend hostel. Heerlijk ontbeten, we hebben een prima kok in ons midden, cornflakes met rozijnen, thee en geroosterd brood.

Vervolgens de spannende stap: het ophalen van de auto. Tien minuten lopen vanaf het Hostel ligt de Eimskip terminal. Alwaar we na enig zoeken de gegevens van de auto boven water kregen: de reservering was door een ander dan de eigenaar geregeld, en dat snapt de computer niet. Met een nieuw formulier worden op pad gestuurd, aan de hand van een keurig in kleur route beschrijving naar de douane. We lopen bijna te ver.(15 min) Je moet daar wel je zaakjes voor elkaar hebben: paspoort, kentekenbewijzen deel 1 en 2, groene kaart. Hier krijg je ook nadrukkelijk de vraag over de brandstof:

diesel kost extra! na zelf nog een formulier te hebben ingevuld kan de terugweg worden aangevraagd naar Eimskip: sticker op de voorruit, groen douane formulier en het vrachtbewijs voor Eimskip met stempel.

Eimskip stempelt opnieuw en belt iemand van de terminal die ons naar de auto begeleidt en ons de auto laat checken op opgelopen schade. In het bevrachtingkantoor krijgen we de sleutels en tekenen voor ontvangst.

De reis kan beginnen. Naar mijn idee heeft er geen beambte naar/in de auto gekeken, de douane actie is net zo vaag als op het vliegveld.

Algemene inkopen gedaan en de auto volgestouwd, er kan eigenlijk niks meer bij. Er is toch een flink deel van de dag weg, als we uiteindelijk vertrekken richting Þingvellir. Het weer werd slechter naarmate de dag verstreek, onder een bewolkte lucht hebben we over de breuklijn tussen Amerika en Europa gelopen en natuurlijk een foto van het parlement genomen. Aangekomen bij StayOkay Dalsel in Laugarvatn. Een kamer voor 4 personen, beschikking over keuken en eetzaal. Dalsel was vroeger een postkantoor, dat zie je aan de in de muur ingebouwde cellen en tentoongestelde oude telefoontoestellen en niet te vergeten een kluis. Bij het meer is een warme bron, waar je kunt zwemmen.

woensdag 23 juli dag 3

Het dagplan: bezoek aan Geysir en Gulfoss vervolgens een lange tocht naar Landmannalaugar over een track. We hadden geen mooi weer, maar voordat het echt slecht werd hadden we toch gelegenheid om foto's en video te maken. De Strokkur spoot als vanouds elke ca 10 minuten, dus gelegenheid genoeg om een plaatje te maken. Bij Gulfoss regende het, maar het is daar toch al nat dus dat viel mee. IJslandse namen zijn vaak te herleiden "foss" is waterval en "gul" is goud. Op naar Landmannalaugar via een alternatieve route, als voorproefje voor later. Een mooie route, die echter allengs slechter werd. Hier was onze eerste rivierdoorsteek. Een spannende gebeurtenis. Evert heeft blootsvoets in sandalen opgestroopte pijpen eerst de overtocht gemaakt daarna wisten we dat het zou moeten kunnen. Het diepst was het een halve meter. In z'n 2 laag zijn we eroverheen gegaan. Geen enkel probleem. Andere doorsteken volgden maar werden steeds moeilijker. De auto gleed heen en weer en was nog net niet stuurloos. Wat kracht van de motor betreft, lukte het allemaal wel, maar de onverwachte kuilen maakt het spannend. Tot aan het eind, we schatten nog 1 à 2 km te moeten, toen er een oversteek kwam die we niet aandurfden... Overnachten en hopen op laag water of hulp, leek de enige optie, totdat we zagen dat er een alternatief was. Een stuk terug was een track die we heen over het hoofd hadden gezien. We besloten terug te rijden. Het kost allemaal een hoop tijd. De gemiddelde snelheid komt neer op voetgangers snelheid. De track bestond uit louter keien, met in het midden de altijd gevaarlijke grotere losse keien die een aanslag doen op de bodem van de auto. Het aanbrengen van een steering guard en diff guard was geen luxe!

Inmiddels was het al na elven, zelfs in IJsland wordt het dan toch wel schemerig en de hoop op het bereiken van de bewoonde wereld op een christelijke tijd werd toch klein. Totdat we een eenzame hut een plaggen schuur zagen, wellicht konden we daar overnachten...

Soms heb je geluk, en dit keer was dat ook zo, dit was een noodhut. Met een ruimte voor 6 dubbele stapelbedden en een zolder waar je op de grond kan slapen voor nog veel meer mensen. Een keukentje en kookgerei etc. was aanwezig, geen stroom of water, maar wel een rookmelder en andere slimme details. Besloten werd om hier te blijven en eten klaar te maken. Zo gezegd zo gedaan en om 0.15u zaten we aan het diner! Het was nu toch wel donker en we waren bekaf, dus meteen gaan slapen. Dat was dag drie, de naam van de hut: Harrarmuli

donderdag 24 juli, dag 4

doel van vandaag: Landmannahellir. eerst de bewoonde wereld zien te vinden. Na anderhalf uur weer onder de mensen. Getankt in Hrauneyar. Prachtig desolaat motel, pomp en cafetaria. Leuke foto in scène gezet; Evert op een verregend terras.

Jan is in zijn nopjes, zijn mobiel heeft een ontvangst van 4 blokjes! Op het vliegveld zagen we al de reclame van 99% dekking in 'populated area' dat lijkt nu aardig te kloppen, op de meeste plaatsen tot nu toe hebben we ontvangst.

Daarna de onbewoonde wereld in. Afwisselend, saai en prachtig. Gigantische grijze vlakten afgewisseld met groene hellingen, bruine stenen, erts en slakken. De weg is soms slecht, maar niet zo slecht als gisteren. Eenvoudige doorwadingen completeren het avontuur. Aangeland op ons einddoel blijkt de hut vol te zijn; het stroomt van de regen en we hebben weinig zin in een tent opzetten. We verkiezen terug te rijden en naar Landmannahellir te gaan omdat er daar nog plaats is. Plaats is een groot woord voor een ruimte van 5x6m waar een keuken een tafel met 12 stoelen en 6 stapelbedden. Zeker als ze allen bezet zijn. De sfeer is goed. We ontmoeten een Duitse groep, waarvan een er een Nederlandse moeder heeft en ook Nederlands spreekt. Jan heeft mazzel, hij zou eten klaarmaken, maar krijgt het restant van de Duitsers.

vrijdag 25 juli, dag 5

Vandaag gestart met een ontbijt klaargemaakt van poeier en water. Even de goede verhouding en smullen.

We hebben op aanraden van de beheerder een tocht gemaakt naar hete bronnen en fumerollen. De meeste gaan naar Landmannalaugar, maar hij tipte de andere kant op. 'net zo mooi, maar zonder toeristen' Hij had gelijk, prachtige groene hellingen en allerlei andere tinten, rook uit de bodem, zwavelgeur en bellenblazende riviertjes. We hebben knakworsten verwarmd in het hete bronwater.

Ook onderweg hebben we een fotostop gehouden om de prachtige vergezichten vast te leggen, de zon scheen toen nog en dat gaf heel mooie effecten. Daarna besloten om nog een wandeling rond de kratermeer Ljótípollur. Een tocht van ongeveer 5 km in slecht weer. Maar mooie vergezichten van een stroomgebied ontstaan door smeltwater van de omliggende bergen. Helaas was het weer te slecht voor mooie foto's, dus alleen de diep rode kraterwand vastgelegd met blauw kraterwater. Wederom geslaper in Landmannahellir.

zaterdag 26 juli dag 6

Jan gaat vissen, Evert gaat mee om het proces te bespoedigen, Cees houdt Luis in de gaten. Jan is licht van slag om dat hij geen blokjes heeft, Evert gisteravond op de top wel! Jan had eerder in Reykjavik haakjes gekocht, lijn had hij al bij zich, een hengel werd gemaakt van een stuk hout. De beheerder van de hut was ook opzichter over de viswaters in deze regio, met de uitrusting van Jan had hij geen problemen en gaf hem toestemming om zonder vergunning aan de slag te gaan. Surprise, surprise, Jan heeft twee forellen gevangen, met de koekenpan van de visopzichter meteen klaargemaakt, nog nooit zo'n verse vis gegeten. Uiteraard vertraagde hierdoor het schema maar we zijn toch naar Landmannalaugar geweest. De Bahkarnukur beklommen en door het lavawoud gelopen. Op de top van de berg en ook onderweg heb je mooiste vergezichten. We hadden goed weer en met een beetje goede wil konden we drie gletsjers zien: Hofsjökull, Vatnajökull en Myrdalsjökull. Welke kant je ook keek, overal was het uitzicht anders, grijze wanden, groene

hellingen, besneeuwde delen, rivierbeddingen en ga zo maar door. Door weer aan de andere kant af te dalen een bedding over te steken, konden door een oud lavaveld een met paaltjes aangegeven pad de weg vinden naar een plek waar het binnenste van de aarde naar buiten komt. De zwaveldampen komen je al tegemoet. Aan deze vulkanische activiteit heeft deze omgeving zijn populariteit te danken. Bij de camping is een meertje dat met warm water wordt gevoed, waar je heerlijk kunt badderen. Dit is een van de attracties van het binnenland, de relatieve drukte is hiermee verklaard. Op zo'n dag kunnen er wel een paar honderd mensen zijn. Leuk detail is een combinatie van twee oude Amerikaanse autobussen, waarvan de ene is omgebouwd tot winkel en de andere tot café. De jongens zijn nog wezen badderen in de hete bron waardoor het uiteindelijk 11 uur was voordat we in de hut vol met slapende mensen terugkeerden.

zondag 27 juli dag 7

Na een rustige start van de dag, vertrokken naar Hrauneyjar om daar af te tanken, in te slaan, te lunchen en te beginnen aan de binnenlandse doorsteek.

De weg, F26 begint perfect, snelheden tot boven de 100km/u zijn mogelijk, later wordt de weg minder breed en onverhard totdat het uiteindelijk overgaat in onverhard. Hoewel kaart en Lonely Planet aangeven dat er bij Versalir een tankstation en zelfs een motel is, is dit niet meer het geval! Dus je moet wel tanken in Hrauneyjar. We nemen de Sprengisandur route, F26. De weg is volgens Blijderveen zonder hoogtepunten, maar voor een IJslandliefhebber valt er genoeg te zien: links de Hofsjökull, rechts de Vatnajökull, en met goed weer zelfs de Hekla recht achter je. Het landschap glooit en stijgt gestaag. Soms afgewisseld door mosvelden en kleine stroompjes, waarlangs de paarse wilgenroosjes bloeien.

Met droog weer moet je rekening houden met de enorme stofwolken die de auto opwerpt, je komt namelijk veel fietsers en zelfs voetgangers tegen. Gas terug nemen is wel zo sympathiek. De route is niet zwaar maar soms vervelend door het wasbord effect, dat je dwingt tot het matigen van de snelheid. Naar het midden van de route is het vanaf Hrauneyjar ongeveer 110km. De campsite Nýdalur met hut verschijnt als uit het niets na de laatste bocht van de weg, verrassend lieflijk met rode daken en een IJslandse vlag voor de deur. Je zit hier aan de voet van de kleine gletsjer de Tungnafellsjökull. Deze gletsjer willen we de volgende dag bezoeken. Evert kon het niet laten om alvast een voorproefje te nemen en heeft reeds een berg beklommen als avondwandeling.

Week 2

maandag 28 juli dag 8

Nadat we van hut verhuisd waren, wegens reservering van een groep, ons klaargemaakt voor een bergtocht om de gletsjer Tungnafellsjökull te zien. De berg Hahyma bood deze mogelijkheid. Een zware tocht voor mij, maar zeker te doen voor doorzetter. De route is aangegeven door paaltjes, een pad ontbreekt, dus je moet naast het feit dat de klim erg stijl is, op sommige punten ook nog zoeken waar je je voeten neer zet! De top bereiken loont de moeite; een prachtig zicht op de Tungnafellsjökull en wat verder weg de Vatnajökull. Aan de overkant zie je steeds mooier de Hofsjökull. De top ligt op 1520 meter, zo zie je nog eens wat. De hut ligt zelf op ca 800m, dus een klim van 700m. Overigens houdt dat ook in dat het daar in Nýdalur niet erg warm is, zeker als de zon niet schijnt en regenbuien elkaar afwisselen: 8 °C hartje zomer!

Nog wat wetenswaardigheden over de locatie: zeer dure douche, 300 ISK, eerst betalen dan op afroep de sleutel doorgeven. De nette toiletten zijn niet altijd open, het primitieve 'schijthuis' wel. Er is

accommodatie genoeg, maar als je met een grote groep bent, is het verstandig te reserveren, je kan dan met zijn allen in een apart huis onderkomen vinden.

dinsdag 29 juli 2003 dag 9

Planning voor vandaag: vroeg vertrekken naar Akureyri, inkopen doen, onderdak en daarna naar Sonja in Kristness.

De reis was een afwisselend gebeuren van regen en zonneschijn. Vooral na de keus om de F752 te gebruiken werd het een barre tocht, met diepe plassen slechte wegen en zware regen. De RR liet zich van zijn beste kant zien, van top tot teen onder de bagger. Een tussenstop bij Laugafell, gaf ons zicht op de warme bron die we niet hebben gebruikt, een lieflijk plaatsje om te zien. Daarna de F821 naar Akureyri. Hoewel de weg er goed uitzag, was het tempo niet hoog, veel kuilen en wasbord verhinderden dat.

Uitgestrekte grijze vlakten werden doorkruist, alleen paaltjes gaven de weg aan, imposant! Na een laatste heuvel kwamen we in de fjord terecht, nu pas merkten we dat we van grote hoogte kwamen, want allengs liep de temperatuur op en werd de wereld groener, en nog steeds veel water van boven en door rivieren op en naast de weg. Langzaam aan werd de weg beter en tot slot kwamen we in het groene dal; we waren gedaald van 800m naar ca 60m, dat scheelt nog al. Op aanraden van Sonja, onze correspondentente in IJsland, was de bezienswaardigheid in Hrafnagil het kerstmannenhuisje.

Een super kitsch gebeuren, dat daardoor een bezienswaardigheid wordt.

Eenmaal aangeland in Akureyri, op weg naar de StayOkay. Helaas was deze vol en moesten we uitwijken naar Lónsá, een prima Guesthouse.

Op bezoek bij Sonja, komen we allerlei inside info te weten, na twee maanden geen zon, rond 6 Januari de eerste zonnestraal; begin van de zomer. kerstfeest is geweldig de IJslanders zijn daar maanden mee bezig, volgens haar heel leuk, met veel versieringen en lichtjes. Dat verklaart ook het Kerstmannenhuisje.

woensdag 30 juli dag 10

Vandaag staat een dagje Akureyri op de planning. Geld pinnen, persoonlijke boodschappen, internet café etc. Ieder voor zich, met een afgesproken tijd en plaats. Helaas kwamen we er te laat achter dat we niet nog een nacht mochten blijven, waardoor we de kamers leeg maken moesten en vertrekken. Plan B uit de kast: we gaan meteen door naar Myvatn, waar we een hut hebben gereserveerd. Het internet café werkte goed, e-mail verzonden, pagina update gedaan en mail gecontroleerd. Een half uur voor 575 ISK.

De 4 persoonshut in Reykjalið doet denken aan een Hilhout tuinhuisje, maar dan wel met stroom. Door het mooie weer doet het meer zijn naam eer aan. Het is letterlijk vergeven van de muggen. Een meevaller is , dat ze niet steken, maar wel inademen met je mond dicht; je zou je kunnen verslikken! Wel weer prachtige skylines in het meer en ook een mooie zonsondergang.

donderdag 31 juli dag 11

De dag begint met, hoe kan het anders met regen en een bibberende Luis. Een zeer slow start, zorgde ervoor dat we pas tegen de middag er achter kwamen dat de hut niet beschikbaar was voor de volgende dag. Gezocht en gevonden: een kampeer plek in Reykjalið. Het stortregende, daarom eerst

de bezienswaardigheden bezocht. Ook gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te vissen op Myvatn. Je kan een boot compleet met hengel en zwemvesten huren.

Naar Hverir (F860) waar de aard activiteiten boven de aarde uitspuiten, stank en stoom. Gelukkig werd het weer beter en ook de regen hield op. Doorgereden naar Krafla (F863), waar een belangrijke krachtcentrale staat. Met razend geweld wordt er stroom gemaakt van de hete aardwarmte. Klap op de vuurpijl was een wandelroute rond

Je ziet prachtig de oude en de nieuwe lava van elkaar gescheiden, rookpluimen duiden op een nog steeds actieve ondergrond. Schitterende kleuren en grijs tinten en ook het weer werd steeds beter. In flauw zonnetje na deze middag de tenten voor de eerste keer opgezet en voorbereid voor de eerste kampeernacht. We hebben geluk gehad, een regenbuitje van 5 minuten en verder droog. Gelukkig was er een grote feesttent achtige ruimte met kooktoestellen en aanrecht waardoor we warm, droog en mugvrij ons eten konden klaarmaken. Een situatie overigens die je op de meeste plekken tegenkomt: een gezamenlijke keuken, waar je best een goede maaltijd in elkaar kunt draaien.

vrijdag 1 augustus dag 12

Na een relatief goede nachtrust buiten ontbeten. Oppassen voor de vliegen/muggen. De jongens wagen een poging om met een huurboot en hengel forel of zalm te vangen. Helaas, dat lukt niet. Na in een splinternieuw cafetaria (Zanzibar) een eenvoudige lunch genuttigd te hebben, vertrekken we bijgetankt en met voldoende proviand naar de Askja. Doel is om op de eerste dag de berg Herðubreið te bereiken.

De dag daarop naar Askja. Zodra we de afslag nemen naar de Askja worden we met borden gewaarschuwd dat de weg alleen voor 4x4 voertuigen geschikt is en dat de volgende pomp over 268 km is. Evert geeft op het bord aan waar we heen gaan, ik leg het fotografisch vast en we starten wederom met een tocht het binnenland in. Vooral het begin van de weg is naargeestig, een desolaat landschap, als de zon wegvalt en het wederom begint te regenen, wordt alles nog triester. Als na 50 km het landschap verandert, wordt alles mooier, een rivier, mos, uitzicht, de zon gaat weer schijnen. Ook de eerste doorsteek is spannend, lang en dieper dan tot nu toe. Aangekomen bij onze gereserveerde hut (Torsteinskali) ontdekken we dat deze heel erg optimistisch is over onze inschikkelijkheid: we mogen op de vloer van de eetzaal slapen, waar net nog 18 man aten.

Toch maar gekozen voor de tent; het weer lijkt goed. Dankzij wat faciliteiten van de SNP (gas, makreel) een volle pot eten klaargemaakt.

Evert wil nog een eindje lopen maar wordt geschaakt door Jan. Een lange frisse en ook regenachtige nacht wacht ligt voor ons. Een paar korte gesprekken met de SNP-ers leert ons dat ze ongeveer de dezelfde route hebben genomen als wij en ook nog gaan nemen. We zullen ze nog een paar keer tegenkomen.

zaterdag 2 augustus, dag 13

Het laatste stukje richting Askja, een trip van 32km door een desolaat landschap. Overal waar je kijkt, zie je brokstukken liggen in het grijze zand. De weg is relatief goed, snelheden tot 60-70km in zijn 5 zijn mogelijk als je goed oplet. Aangekomen in Dekra(gil) (Drakenkloof) hebben we eerst ons plekje veilig gesteld, een eenvoudige hap(hotdog) genuttigd en vervolgens nadat ongeveer iedereen vertrokken was, vertrokken naar de Askja krater. Het lijkt wel de weg naar Marken op zondagmiddag. wat in eerste instantie een onderneming lijkt, track naar Askja, lijkt alleen tricky wegens het gebrek

aan benzinepompen. We zagen zelfs een Volkswagenbusje rijden, wel begeleid door een kudde Landrovers, maar toch!

De parkeerplaats bij de aanvang van de wandelroute naar Askja leek wel een wintersport gebeuren: bussen en terreinauto's. In een lange rij begeven de mensen zich naar het kratermeer. Daar wacht een verrassing twee meren; het kleine en warme Viti meer en daar achter het echte kratermeer: Öskjuvatn, ruim 200m diep. De kraterwand is zo smal dat er omheen lopen onmogelijk is. Op het moment dat wij er aan kwamen, brak net de zon door.

Dat was wel lekker, waardoor je toch wat langer om je heen kijkt en onder de indruk raakt van deze geweldige natuur. Het Viti meer is warm, je zou er in kunnen zwemmen, maar het troebele water nodigt niet erg uit. Toch was er een stoere dame, die het waagde. Achter dit meer ligt het grote kratermeer de Öskjuvatn, een immens meer dat wel 200m diep is! Helaas was de terugweg verregend en regen in een grijs zwarte omgeving stemt niet vrolijk.

Gelukkig hadden we plaats in de hut gereserveerd en konden we opwarmen. De hut werd steeds voller, het werden totaal 18 personen. In de loop van de avond komen er namelijk steeds meer onverwachte gasten die gestrand lijken te zijn. Zij werden veroordeeld om op de grond in de eetzaal te slapen, maar dat is altijd beter dan in een auto in de stromende regen.

zondag 3 augustus dag 14

Plan is om binnendoor via de F910 naar Brú te gaan, daar te tanken, en afhankelijk van de toestand aldaar de vervolgroute te nemen. Een gesprek met de Warden leert dat er geen tankstation is in Brú, maar verderop (12km) in Aðalból. Daarnaast heeft hij tips over het doorwaden van rivieren.

Dat ik het de vorige dag druk vond klopt, maar hijzelf vond het een rustige dag, het kan er veel drukker zijn. We gaan nu richting Egilsstaðir, maar dan wel binnendoor. Een mooie tocht door onwaarschijnlijke landschappen, diverse riviertjes "genomen".

Inmiddels geen bijzondere gebeurtenis meer, maar je moet alert blijven. Als we dan ook een Duits stel in een gehuurde Jimny tegenkomen die eigenlijk niet verder durven, nemen we het voortouw. Ook nu blijkt weer dat sommige waters er erger uitzien dan het lijkt, en volgt het stel ons met de nodige voorzichtigheid. Inmiddels vernomen van een echte IJslander dat we eigenlijk altijd te snel doorsteken, doe ik het voortaan met een meer gepaste snelheid, minder spectaculair maar wel effectief! Na anderhalf uur eindelijk weer groen en in een bewoonde wereld (af en toe een huis), aangekomen: Brú (brug). We besluiten om niet om te rijden voor een tankstop, maar gewoon verder te gaan tot de tank leeg is en dan de jerrycan aan te breken.

Het geeft een heel ander gevoel als je weer onder de mensen bent, voor zover je daarvan kunt spreken. Toch nog vlot in Egilsstaðir, waar we onderdak vinden in een tot guesthouse omgebouwde school. Voor een redelijke prijs 1800ISK. 4pers kamer, gebruik keuken, tv en douches. Inkopen gedaan en Jan en Evert gaan intussen op visjacht. De inkopen zijn gedaan en de visvangst is knudde. Dan maar op zoek naar een bos hout, op naar Hallormsstaðir, daar waar de bomen zijn. Inderdaad nog nooit zoveel bomen bij elkaar gezien in IJsland, wat een contrast met 4 uur daarvoor op de woestijn in het binnenland. Men is hier een project gestart om de bomen weer terug te krijgen. Dat er zo weinig bomen zijn in IJsland is niet alleen door het klimaat, maar vooral door het loslopen van de schapen, die alle jonge loten opvreten. In dit gebied, mogen geen schapen los lopen, waardoor de bomen een betere kans krijgen tot ontwikkeling. Er is zelfs een "monument opgericht voor de oudste boom. Evert heeft een goed gesprek met die boom (let op de omvang!), Jan met de plaatselijke paddestoelen boer, Luis draait een goede maaltijd in elkaar en Cees gaat even plat.

Week 3

maandag 4 augustus dag 15

Nog niet eerder zo'n mooie dag gehad; een stralende zon, bijna windstil en een strakblauwe lucht. Dit is een uitgelezen dag om de tocht langs de fjorden te maken. De alternatieve route om van de ringweg af te wijken en dan de F939 als afsteeker te nemen is zeker aan te raden. Geschikt voor alle auto's bij goed weer. En dat hadden we!

Prachtige vergezichten, slingerende wegen, kleine bergstromen, groene dalen, noem maar op. Ogen te kort. Het was er wel druk, misschien wegens Bankholiday. Eenmaal weer in de bewoonde wereld, meteen bij Djupivogur gestopt voor de middag picknick en even languit in het gras gelegen.

Vervolgens naar Stafafell, waar een mooi hostel zou moeten zijn, dat viel dubbel tegen, niet zo mooi en vol! Alternatieve hut was onbereikbaar, dus in het rond gebeld naar andere slaappleats, dat werd uiteindelijk Höfn. Höfn was in mijn herinnering een lieflijk stadje, maar is eigenlijk als alle andere plaatsjes een trieste bedoening. De haven was duidelijk meer volwassen dan 15 jaar geleden. Wel beschikt Höfn allerlei voorzieningen voor toeristen, café, tourist information, bibliotheek met internet en ook bij de camping is een internet pc beschikbaar. Er zijn ook gletsjer tochten te boeken en andere spectaculaire attracties.

De ringweg is hier afwisselend prima, tot matig: onverhard met gaten (petholes). Ongemerkt ga je al gauw naar een illegale 110km/u, maar meestal is 90 hard zat. Vlak voor Höfn is een spectaculaire klim/afdaling, afhankelijk van de kant waar van je komt, voor ons was dat een daling. Beneden staat een waarschuwing voor het gebruik van sneeuwkettingen de helling is 17 %. Naast je kijk het op het strand ver beneden je aan de Atlantische Oceaan. Met mooi weer indrukwekkend.

dinsdag 5 augustus dag 16

Na een goed ontbijt de taken verdeeld; afwassen auto inruimen, de anderen doen boodschappen. Evert had in de Loneley Planet een weggetje gelezen naar de voet van de gletsjertong Skalafellsjökull. Een pittige weg, smal en stijl, maar het beklimmen waard. Aan het eind van de weg is een restaurant, waar je kunt boeken voor een snowscooter tocht of een gletsjertocht in een rupsmobiel. Wij kozen voor een korte wandeltocht de gletsjer op, wel over een bestaand pad.

Evert en Jan namen een nog grotere tocht naar de top van de berg, een tocht van, naar wat later bleek van ruim een uur, naar beneden ging beter, glijdend over de sneeuw. Een prachtige omgeving. Toen door naar Jökulsárlon, een gletsjermeer aan de voet van de Vatnajökull. Dankzij het prachtige zonnige weer een adembenemend gezicht; blauw water met witte ijsschotsen. Het was er erg druk met toeristen en met reden, dit mag je niet missen!

In dit bijzondere gebied willen we wat langer blijven, daarom in Svínafell 2 nachten geboekt bij een cabin verhuurder: Naast een camping en een zwembad, verhuren ze hutten die per persoon of per hut verhuurd kunnen worden (7600 ISK)

Een grote eetzaal is ook een van de faciliteiten, met keuken en gootsteen. In hetzelfde gebouw zijn ook de douche en toiletten, gescheiden voor mannen en vrouwen.

woensdag 6 augustus, dag 17

Hoewel grote plannen, toch laat ontbeten. Echt een zomerse dag, lui wandelen, zwemmen en de omgeving verkennen. De zon maakt lui, lezen, praten, computeren en huishouden (was) zijn de voornaamste bezigheden tot het begin van de middag, later willen we nog naar Skaftafell rijden en daar wat rondwandelen.

Skaftafell is een gebied onderaan de Skaftafell gletsjertong. Een grote camping met kampwinkel en bezoekers centrum. Een plaats waar je toeristen uit alle landen treft. Fietsende Hollanders, Duitse Motorrijders en busjes met Amerikanen, daartussen de Italianen met eigen vervoer en nog vele anderen. Hier vind je een foto expositie over ontstaan van IJsland, de gletsjers en de flora, Ook word er een interessante video vertoond over de gevolgen van de recente uitbarstingen. Een geliefde stopplaats voor reizigers langs de ringweg. Een grote parkeerplaats biedt genoeg ruimte, een welkome onderbreking met cafetaria voor reizigers op doortocht. Toch is er veel meer te doen, een makkelijke wandeling over een geasfalteerd pad naar de voet van de gletsjer, een aanrader, zie hoe nietig je bent ten opzichte van dat ijzige geweld (wandeling 1,5 km).

donderdag 7 augustus, dag 18

Op weg via Vik naar Skogafoss, start dan wel eindpunt van de wandelroute Thórsmörk-Landmannarlaugur; was het plan.

We voelen het einde van de vakantie naderen en willen eigenlijk nog van alles doen. Wegens slecht weer verandert alles: we gaan door tot Hveragerði. Hierdoor missen we eigenlijk de rust om van de onafzienbare vlaktes langs de kust te genieten; als je uitstapt ben je meteen doorweekt. Tijdens een droog moment doen we nog een waterval aan: Skogafoss.

Onderweg nog op zijn IJslands een kopje koffie gedronken bij een tankstop. Dwars door Selfoss gereden, een naar verhouding grote plaats, voorzien van alle gemakken van een moderne stad, maar hebben niet gestopt.

Uiteindelijk aangekomen in Hveragerði in een mooie guesthouse voorzien van alle gemakken. Hier lekker gedoucht, een wasje gedraaid TV gekeken (IJslandse teletekst heeft ook Engelstalige pagina's met internationaal nieuws, handig!) naar de bibliotheek geweest waar we voordelig konden internetten.

We besluiten hier nog een dag te blijven in plaats van door te gaan naar Reykjavik en morgen een wandeling te maken naar de plaatselijke geisers en warme bronnen.

vrijdag 8 augustus, dag 19

Op de valreep geven we door hier nog een dag te blijven. 's Middags een wandeling gemaakt naar de warmwaterbronnen. De tocht begon redelijk, mooie vergezichten en dampende beekjes. Zelfs een echte geiser gezien. Boven in de berg komen hete en koude stromen samen. De mogelijkheid bestaat om hier een lange wandeling te maken, maar we houden het wegens het weer toch voor gezien. Onderweg komen we nog een groep ruiters tegen. Ongelofelijk, dat die paarden al hun poten zo weten neer te zetten dat ze niet uitglijden, ze lopen over hetzelfde moeizame bergpad als wij dat doen! Een mooi gezicht waar groen wier in de warme beek ophoudt, daar waar het koude samenvloeit in het hete water. Tijdens de terugweg werd het weer nog slechter en kwamen we verzopen thuis. (neem vooral goede regenkleding mee!).

zaterdag 9 augustus dag 20

De laatste dag, we vertrekken vroeg naar Reykjavik, zodat we de stad nog in kunnen en ook de auto verschepen. Het weer is als we inmiddels gewend zijn: miezerig. Op weg door regen en dikke mist, het weer klaart het langzaam op en in Reykjavik aangekomen schijnt er een waterig zonnetje. We scheiden bagage in nu meenemen en over twee weken met de boot. Laten de bagage achter in de luggageroom van de StayOkay Reykjavik en zetten Luis en Jan af in de stad, daarna ga ik met Evert naar Eimskip om de auto af te leveren. Dat verloopt soepel: sleutel en papieren bij de portier, auto op de parkeerplaats en klaar!. Een aardige portier, waar vind je ze nog, bied zelfs aan een taxi te bellen! Daarna de stad in. Het wordt echter snel slecht weer en hebben daardoor niet veel van de stad gezien. Een eenvoudige hap en ieder op eigen gelegenheid naar de StayOkay terug.

De kamer die we gereserveerd hadden blijkt een luxe kamer te zijn: eigen douche en wc, geen schoenen uittrekken 4 persoons, wel de duurste plek die we de hele vakantie gehad hebben.

zondag 10 augustus dag 21

Jan is vannacht de disco wezen testen. Er zijn toch mooie IJslandse meisjes. Een korte nachtrust wordt verstoord door de wekker die om 4 uur afgaat. We hebben ingeschreven op de Fly Bus, die om 5 uur vertrekt vanaf de StayOkay, rechtstreeks naar het vliegveld in Keflavik. Betalen in de bus kan met creditcard, perfect geregeld! Daarna is het minder, iedereen komt tegelijk aan, wil inchecken en door de douane, geld wisselen en aan boord. Overal lange rijen dus. Verder verloopt de reis voorspoedig.

IJsland vaarwel...